

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Cultus diuinus debet omni superstitione carere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

sint non solum ad discernendum inter superbiam consummatam & imperfectam, sed pro confessoribus personarum volentium proficere ad vitam spiritalem: quandoquidem redeuntibus ad Deum quod ultimo relinquendum superest peccatum, superbia est: difficillimè enim eraditur.

Cultus diuinus debet omni superstitione carere.

Superstitio qua circa diuinum cultum erratur, peccatum est: vt patet. Sed quia quatuor species ipsius duæ sunt tractatæ (scilicet diuinitio & idolatria) nunc reliquæ duæ, quæ sunt indebitus cultus veri Dei, & obseruatio quarundam rerum actuum, temporum, locorum &c. tractandæ sunt. Superstitio igitur exhibens vero Deo indebitum cultum, dupliciter inuenitur. Aut enim exhibet cultum indebitum, quia perniciosum, aut quia superfluum. Scriptum est enim. Veri adoratores adorabunt in spiritu & veritate. Cultus perniciosus est contra veritatem cultus superfluus recedit à spiritu. Est autem cultus perniciosus contra fidei veritatem, non solum si quis Iudaicis ceremoniis modo coleret Deum significantibus Christum incarnandum: aut Mahumetano ritu coleret Deum (vtpote in persona Ecclesiæ faciens contra ordinationem Ecclesiæ, ac per hoc falsarius in cultu) sed etiam si quis falsas sanctorum reliquias edendas proponit. Offerentes quoque votiuas statuas seu imagines miraculorum seu beneficiorum falsorum Crucifixo seu beatæ Virginis imagini lucri gratia (vt scilicet inde prouocati alii ad offerendum similia concurrant aut emanent) superstitionem falsi cultus diuini incurrunt: quia falsus est hic cultus, vtpote significans quod non est. Et peccant mortaliter, quia irreuerentiam notabilem Deo inferunt

in actus

in actu colendi Deum, quantum est ex natura actus. Quamuis enim ex intentione offerentium non fiat machinatio contra diuinam reuerentiam, sed ad lucrum vel aliquid huiusmodi: ex natura tamen operis contra diuinam agitur reuerentiam. Sicut enim in periurio inducitur ex natura actus Deus, quasi testis falsitatis, quamuis periurans non credat Deum testificari falsum, nec intendat quod Deus attestatur (quia attestaretur contra ipsum periurium) ita hic superstitiosus vritur Deo tanquam colendo falsitate seu falso cultu, quantum est ex natura cultus: quamuis sciat quod Deo non placet, nec intentat Deum, sed homines fallere. Et propterea sicut ibi est peccatum mortale ex suo genere: ita & hic.

Superstitio autem diuinum cultum indebitum quia superfluum exhibens, si contemptus & scandalum desit, peccatum est communiter veniale: quia non contra, sed praeter diuinam reuerentiam hoc est. Et appellatur cultus superfluus secundum se quicquid in eo fit non ordinatum ad interiorem cultum qui est cultus spiritus. Vnde actiones aut iucunditates quae solum ad exteriora viles essent, ad superfluum cultum spectant. Secundum vero statuta Ecclesiastica quicquid in eo dicitur aut fit supra rubricas seu statuta: ut si dicatur bis alleluia vbi semel scriptum est: & si fit in Missa crucis signum vbi non mandatur fieri: & si plures acolythi aut cantores quam consue- tum sit, parentur.

Observationum superstitio potest esse quadruplex.

Superstitio autem observationum quadrifariam partita est. Et prima est superstitio observationum artis notoriae: qua certa ieiunia & orationes fiunt secundum instituta illius artis ad acquirendum

K k 3 scien.